

10-1-1916
"Kunst en Levens"
"De Zanger"
wist mee te voeren naar idealen hunner jeugd, toen ze in een paar mooie kijkers nieuwe werelden zagen opgaan — nieuw licht — grootere glorie dan de glorie van den God-mensch...

Wie dat kan, wie in ons wist wakker te roepen wat we sinds lang dachten te behooren tot de periode van ijzer en steen — wie ons naef wijzen kan op de reeds doorloopen weg en ons één oogenblik doet stilstaan om bewust te worden dat de tijd ons oud heeft doen worden en de oude gevoelens heeft doorrijpt misschien tot het onnatuurlijke toe, bewonder ik om zijn kunde en zijne kunst.

En Moed en Vooruitgang feliciteer ik geestdriftig omdat hare spelers, misschien ook omdat ze zoo jong zijn — dat eenvoudig-roerende hebben weergegeven op zulkdanig kunstvolle wijze, dat menig speler van beroep er met beschaamde kaken op gekeken zou hebben. Heer Nand Daeghsels is een artist. Iedereen heeft hem bewonderd en eene openbaring was het eens te meer van zijn beslist talent. Onze tooneelliefhebbers mogen nu niet zeggen dat ik voor hem te veel over heb. De heer pers is met me t'akkoord op dit punt.

De heer Jan Vandensteen wist heel gemoedelijk zijne rol te spelen. Hij zegt net en gemakkelijk verzen. Dat wisten wij sinds lang. In de prijskampen van het Kersouwken heeft hij zich menigen keer glansrijk onderscheiden.

Het publiek van Moed en Vooruitgang is een verstandig publiek. Geen enkel weet zoo de kunst aan te moedigen. Religieus volgt het steeds alle vertooningen en zijne goede houding gedurende de opvoeringen moge als voorbeeld aangehaald worden.

MIEL FRANTZEN.

Vooruit voor Kunst.

Met genoegen bemerkt dat het blijspel « In Burgerkleeding » het drama voorafging.

Kadelburg blijft altijd Kadelburg. Eens één stuk zijner fabriekatie gezien en ge zult zonder inspanning den schrijver er in terug vinden : een gezond, geestig man, die geen kunst wil maken, maar wel een jolig stuk met oneindig veel gebreken.

Graag had ik een kleine studie over de « Bonardons » willen schrijven. Het werk is het waard. In geene deele zou men het voor een Fransch werk houden. Het tweede bedrijf is sterke, dramatische kunst. Het eerste is al te langdradig en het derde is niet vrij te pleiten van gezochte toestanden om de menschen te doen huilen. Maar bijaldien blijft het schoon werk en dat het oprecht een « pakkend » stuk was, bewijst het doorstaand succes bij een publiek dat gewoon is goede en sterke drama's te zien.

Sinds heer Arie Vandenheuvel regisseur is geworden van « Vooruit voor Kunst » hebben wij bij de spelers een reuzenvooruitgang bestatigd. De heer Jan Lens vooral, dunkt me, weet zijne lessen goed te onthouden want zijne rol getuigde van schoone opvatting onder alle vormen. De heer Eugene Sprengers droeg de hoofdrol. Hij moet wel gewaar zijn geworden, hoe zwaar zij woog, misschien wel te zwaar om door hem prachtig gedragen te worden. Niettemin sprak hij vloeiend, met hier en daar wat te onnatuurlijke, te ongewettigde stijgingen en dalingen der stemme. De notaris deed het goed voor een beginneling. Zijn redingzot misstond zoo wat op zijne bruine broek, maardat is nu wel het minste. Later komt dat van zelf.

Mevrouw Wegge-Mertens moet ik eens ferm gelukwenschen. Zij is een zeer begaafde vrouw evenals mejuffer Raps, die stilaan te Leuven voor de ingenue rollen op het voorplan treedt.

In toekomend nummer geven wij eenige zeer interessante bijzonderheden over « La Dame aux Camélias ».

Leuvensche Eendracht.

Feestviering der heeren Emiel Depetter en Michiel Coen.

De « Leuvensche Eendracht », de bloeiende tooneelafdeeling der Katholieken, heeft hare twee spelers gehuldigd op eene waarlijk grootsche wijze. Nooit heb ik zooveel warme geestdrift, zooveel genegenheid, zooveel opgetogenheid zien heerschen dan daár, in onzen stedelijken schouwburg en in zijne vergaderzaal. Het moest zulke twee menschen innig diep roeren wanneer ze voor hun oogen, aan hunne voeten, den berg van huldebloemen zagen wassen